

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v hlavním líčení konaném 26. ledna 2021 předsedou senátu JUDr. Petrem Mrákou a přísedícími JUDr. Vlastislavem Paterou a Jiřím Bednářem

takto:

Obžalovaný

██████████, narozený ██████████, okres ██████, povoláním ██████, trvale bytem ██████████, doručovací adresa ██████████,

je vinen, že

1. dne ██████████ 2020 v přesně nezjištěné době od 20:30 hod. do 00:00 hod., v obci ██████, v rodinném domě číslo popisné █, poté, co s ním ukončila vztah jeho bývalá ██████████, poškozovaná ██████████, narozená ██████████, a jako finanční vyrovnání mu předala 45 000 Kč, požadoval po ní předání další finanční hotovosti ve výši 100 000 Kč za jeho údajné příspěvky a vklady do předchozí sdílené domácnosti s výhrůžkou, že pokud mu poškozovaná částku 100 000 Kč nedá, peníze z poškozované vymlátí vymahači pohledávek, které již telefonicky kontaktoval, a on sám poškozované podřízne kejhák, takže se nedožije maturity své ██████ a vulgárně ji urážel se slovy, že je svině a opakovaně vyhrožoval, že ji podřízne pokud mu do následujícího pátku peníze nepředá a poté, co odešla do ložnice domu, vběhl za ní do místnosti, kde pěstí udeřil do dveří skříně se slovy, že všechno stejně rozmlátí, poškozovaná špatně skončí a stejně ji zabije a tuto výhrůžku poškozované znovu zopakoval téhož večera ještě před tím, než usnula a řekl jí také, že nemá co ztratit a počítá s tím, že půjde do výkonu trestu na devět let a v polovině vykonaného trestu si požádá o podmíněčné propuštění,

2. dne ██████████ 2020 v přesně nezjištěné době od 06:00 do 09:00 hod. v obci ██████, v rodinném domě číslo popisné █, v návaznosti na své předchozí jednání ze dne ██████████ 2020 nejprve, již v době krátce po 06:00 hod., připomínal ██████████, narozené ██████████, že jí minulého dne vyhrožoval usmrcením a požadoval po ní, aby mu přivezla částku 100 000 Kč, a svůj požadavek zdůraznil tím, že vstal z postele a uchopil poškozovanou za triko a zacloumal s ní, poté jí povalil na

postel a napřáhl se rukou sevřenou v pěst s naznačením úderu se slovy, že stejně chcípne, že měla štěstí, že byl minulý den opilý, jinak by ji zabil již v noci, a poté ve svém jednání pokračoval tím, že vstoupil do koupelny, kde se poškozená líčila, strčil do ní a natlačil ji svým tělem na pračku tak, že jí znemožnil pohyb, a hrotem nože s délkou čepele 20 cm opakovaně bodal proti břichu poškozené a přitom jí hrozil slovy „já ti to břicho rozpíchám“ a tohoto jednání zanechal teprve poté, co poškozená ve strachu křičela jeho jméno a tímto jednáním vyvolal u poškozené [REDAKCE] strach a v přímé souvislosti s tímto jednáním obžalovaného se u poškozené postupně rozvinula posttraumatická stresová porucha středně těžkého až těžkého stupně, která ji do současné doby omezuje v běžném způsobu života zejména tím, že má strach vycházet z domu, aby obžalovaného nepotkala, trpí úzkostnými stavy a vtíravými myšlenkami, přičemž lze předpokládat, že příznaky této posttraumatické stresové poruchy mohou trvat několik měsíců a mohou se vracet i za několik let,

tedy

jiného pohrůžkou násilí nutil, aby něco konal, spáchal takový čin se zbraní a způsobil takovým činem těžkou újmu na zdraví,

3. v přesně nezjištěné době, nejspíše v dopoledních hodinách dne [REDAKCE] 2020 v obci [REDAKCE], v rodinném domě číslo popisné [REDAKCE] v úmyslu způsobit poškozené [REDAKCE], narozené [REDAKCE], újmu na zdraví, když si musel být vědom toho, že takovým způsobem může i vážně poškodit její oči, nalil do lahvičky s očními kapkami [REDAKCE], které poškozená používala, kyselinu peroxidu vodíku (H₂O₂) s obsahem 30% účinné látky a vytvořil tím roztok s obsahem 18,50% účinné látky se silnými oxidačními účinky, když povolený roztok peroxidu vodíku k vnějšímu užití má pouze 3% účinné látky, a poté, co si poškozená takto upravené oční kapky nakapala do očí, způsobil jí tento roztok akutní zánět spojivek obou očí s překrvením, silnou palčivou bolestí, slzením a otokem očí, což si vyžádalo ošetření v centru estetické a oční medicíny na poliklinice v ulici [REDAKCE] v [REDAKCE], přičemž k hrozícímu nezvratnému poškození zraku [REDAKCE] nedošlo jen šťastnou shodou okolností,

tedy

dopustil se jednání, které bezprostředně směřovalo k dokonání trestního činu, jehož se dopustil v úmyslu jinému úmyslně způsobit těžkou újmu na zdraví, přičemž k dokonání trestného činu nedošlo,

4. v době od [REDAKCE] 2020 do [REDAKCE] 2020, z různých míst, prostřednictvím nevyžádaných telefonických kontaktů, zasláním SMS zpráv, a taktéž i osobním kontaktem mařil rozhodnutí Okresního soudu v Jičíně, sp. zn. 30 Nc 110/2020, ze dne 12. 3. 2020, vykonatelné od 12. 3. 2020, které nabylo právní moci dne 28. 3. 2020, kterým soud vydal předběžné opatření, kterým bylo [REDAKCE] uloženo, aby nevstupoval do domu na adrese [REDAKCE] č.p. [REDAKCE] na parcele č. [REDAKCE] v katastrálním území [REDAKCE], zapsáno na listu vlastnictví pod číslem [REDAKCE] u Katastrálního úřadu pro Královéhradecký kraj, Katastrální pracoviště [REDAKCE], a do jeho bezprostředního okolí, dále, aby se zdržel setkávání s poškozenou [REDAKCE], narozenou [REDAKCE], a navazování kontaktů s ní osobně, kontaktů formou zasílaných SMS zpráv a prostřednictvím sociálních sítí, přičemž dne 8. 4. 2020 poškozená podala u Okresního soudu v Jičíně návrh na prodloužení doby trvání předběžného opatření a Okresní soud v Jičíně dne 19. 5. 2020 usnesením pod sp. zn. 30 Nc 1151/2020 rozhodl o prodloužení trvání předběžného opatření do 12. 9. 2020, tak, že z telefonu s uživatelským telefonním číslem [REDAKCE], který obžalovaný užíval, zaslal na mobilní telefon poškozené [REDAKCE], narozené [REDAKCE], s uživatelským telefonním číslem [REDAKCE], nejméně 28 SMS zpráv, a to jednu SMS zprávu dne [REDAKCE] 2020 v 15.02 hod., jednu SMS zprávu dne [REDAKCE] 2020 v 18.09 hod., jednu SMS zprávu dne [REDAKCE] 2020 v 16.50 hod., jednu SMS zprávu dne [REDAKCE] 2020 v 22.44 hod., jednu SMS zprávu dne [REDAKCE] 2020 v 22.40 hod., dvě SMS zprávy dne [REDAKCE] 2020 v 13.29 hod., jednu SMS zprávu dne [REDAKCE]

██████████ 2020 v 21.26 hod., jednu SMS zprávu dne ██████████ 2020 v 13.13 hod., tři SMS zprávy dne ██████████ 2020 v 21.33 a 21.52 hod., jednu SMS zprávu dne ██████████ 2020 v 21.54 hod., dvě SMS zprávy dne ██████████ 2020 v 13.49 hod., a 18.15 hod., čtyři SMS zprávy dne ██████████ 2020 v 13.14 hod., 20.00 hod., 21.20 hod., a 22.11 hod., jednu SMS zprávu dne ██████████ 2020 v 12.47 hod., jednu SMS zprávu dne ██████████ 2020 v 22.51 hod., dvě SMS zprávy dne ██████████ 2020 v 22.02 hod., dvě SMS zprávy dne ██████████ 2020 v 20.40 hod., a 21.19 hod., jednu SMS zprávu dne ██████████ 2020 v 20.38 hod., jednu SMS zprávu dne ██████████ 2020 v 21.33 hod., a jednu SMS zprávu dne ██████████ 2020 v 19.58 hod., přičemž obsahem těchto zpráv byly mimo jiné i žádosti, aby se s poškozenou sešli, aby to dali znovu dohromady, aby všechno projednali, s tím, že ji miluje, a dále se pokoušel celkem ve čtyřech případech s poškozenou uskutečnit telefonický hovor, a to ve dnech ██████████ 2020 v 17.31 a 18.52 hod., ve dvou případech dne ██████████ 2020 v 22.09. hod., a dále dne ██████████ 2020 ve 22.50 hod. odeslal na uživatelský webový portál Messenger Facebook s profilem ██████████ zprávu ve znění: „Dejte si pozor na tuto ženu, je těžce vychcaná“, a dále zaslal dne ██████████ 2020 v 18:18:38 hod., jednu SMS zprávu, dne ██████████ 2020 v 18:28:13 hod., a v 18:28:14 hod., dvě SMS zprávy, dne ██████████ 2020 v 21:50 hod., a 22:37:50 hod., další dvě SMS zprávy a dne ██████████ 2020 kolem 20.00 hodin v obci ██████████, poblíž domu č.p. ██████████ v ulici ██████████ osobně kontaktoval poškozenou a její ██████████, kdy k nim přistoupil a poškozenou oslovil a teprve poté, co mu ██████████ opakovaně sdělila, že má soudní zákaz ji osobně kontaktovat, že s ním mluvit nechce a poté, co před ním věc telefonicky oznámila na linku 158, z místa odešel,

tedy

dopustil se opakovaného jednání, aby zmařil rozhodnutí o předběžném opatření soudu, kterým mu byla uložena povinnost dočasně opustit společné obydlí a jeho bezprostřední okolí a zdržet se vstupu do něj a povinnost zdržet se styku s navrhovatelem a navazování kontaktů s ním,

tím spáchal

ad 1., 2. - zločin vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. c), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku,
ad 3. - pokus zločinu těžké ublížení na zdraví podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku k § 145 odst. 1 tr. zákoníku,

ad 4. - přečin maření výkonu úředního rozhodnutí podle § 337 odst. 2 trestního zákoníku,

odsuzuje se za to

podle § 175 odst. 3 tr. zákoníku za použití ustanovení § 43 odst. 1 a § 58 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku k **úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání čtyř (4) let.**

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon uloženého trestu **zařazuje do věznice s ostrahou.**

Podle § 228 odst. 1 tr. řádu se obžalovanému **ukládá povinnost uhradit** na náhradě škody **Vojenské zdravotní pojišťovně ČR**, se sídlem Malé náměstí 11, Hradec Králové, částku **1 724 Kč.**

Odůvodnění

1. Obžalovaný ██████████ v průběhu hlavního líčení učinil prohlášení viny ve smyslu ustanovení § 206c odst. 1 tr. řádu ohledně skutků popsaných pod body 3. a 4. obžaloby státního zástupce Krajského státního zastupitelství Hradec Králové, sp. zn. 1 KZV 34/2020, ze dne 22. 12. 2020. Soud dle § 206c odst. 4 tr. řádu prohlášení viny přijal.

2. Po vyhodnocení důkazů provedených v průběhu hlavního líčení dospěl soud k závěru, že bylo dostatečně prokázáno, že se obžalovaný dopustil jednání popsaného pod body 1. a 2. tohoto rozsudku.

3. Obžalovaný ██████████ v průběhu přípravného řízení a shodně i u hlavního líčení doznal, že mezi ním a poškozenou docházelo k neshodám ohledně finančního vyrovnání. Jednalo se o vrácení finančních prostředků, které vynaložil na úpravu domu poškozené, kde společně bydleli. Uvedl, že dne ██████████ 2020 byl s poškozenou celý den doma. Poškozená trvala na tom, že se s ním rozejde, on požadoval vrácení peněz, které vyhrál. Poškozená mu vrátila pouze 45 000 Kč. Obžalovaný připustil, že tehdy jí vyhrožoval tím, že na ní pošle vymahače, pokud mu nevrátí celou částku. Uvedl, že v té době na poškozenou ještě žádné vymahače neposlal, ani nikam netelefonoval. Uvedl, že byl nervózní a začal poškozenou takto vydírat. Poškozená odešla do patra do ložnice, on se následně opil a dal jí do očních kapek peroxid. On potom odešel do ložnice, lehl si do postele, kde byl až do rána. Ráno poškozená odjížděla do ██████████, on potřeboval jet do zaměstnání. Poškozená se líčila v koupelně, on tam přišel a požádal ji, aby ho pustila do koupelny, že pro něj za chvíli přijedou. Ona mu řekla, ať ještě vydrží. On na to reagoval tak, že ji odstrčil od umyvadla a ona spadla na prádelní koš, nikoliv na pračku, jak tvrdila ona. On potom odešel a čekal až pro něho přijede kolega. K dotazu předsedy senátu připustil, že ráno ██████████ 2020 požadoval po poškozené opět vyplacení zbývající částky. Rozhodně popřel, že by v uvedený den poškozenou ohrožoval nožem. Poškozená toto zřejmě uvedla proto, aby dosáhla toho, že se odstěhuje. On se skutečně dne ██████████ 2020 z domu odstěhoval. Následně uvedl, že na poškozenou začal žárlit, protože častěji jezdila do ██████████. K dotazu obhájce připustil, že poškozené mohl dne ██████████ 2020 sprostě nadávat, jak je uvedeno v obžalobě, ale rozhodně jí nevyhrožoval, že ji zabije. K dotazu zmocněnce poškozené uvedl, že bylo proti němu vedeno insolvenční řízení, jednalo se o dlužnou částku cca 4 000 000 Kč, vše ale srovnal a dlužná částka je cca 420 000 Kč.

4. V průběhu přípravného řízení byla vyslechnuta poškozená ██████████. Následně byla vyslechnuta i v průběhu hlavního líčení. Zde se výslech, na žádost poškozené, konal prostřednictvím videokonference. Jak v přípravném řízení, tak i u hlavního líčení poškozená popsala, že s obžalovaným žila ve společné domácnosti, poté, co zjistila, že obžalovaný má dluhy ve výši cca 4 000 000 Kč, což jí tajil a lhal jí, tak se rozhodla vztah ukončit. Vyzvala obžalovaného, aby se odstěhoval z jejího domu. Jednání obžalovaného popsala tak, jak je uvedeno ve výrokové části rozsudku. Poté, co jí obžalovaný ohrožoval nožem, tak se ho bojí, má z něho strach, má obavu sama chodit ven, má strach, že v nějakém obchodě obžalovaného potká. Předseda senátu v tomto považuje za nutné konstatovat, že i v průběhu výslechu bylo na poškozené vidět, že je z přítomnosti obžalovaného, byť byla v jiné místnosti, než obžalovaný, vystresovaná, nervózní a bylo na ní vidět, že setkání s obžalovaným je jí nepříjemné, během své výpovědi plakala. Po konfliktu s obžalovaným začala navštěvovat psychiatra, do doby konání hlavního líčení nebydlela ve svém domě, stále bydlí u ██████████. Do domu, kde žila s obžalovaným, chodí pouze občas, pokud tam přespí, tak pouze v přítomnosti ██████████.

5. U hlavního líčení uvedla, že obžalovanému předávala částku 45 000 Kč, pro kterou jela do ██████████. Když jí podepisoval potvrzení o převzetí, tak jí vyhrožoval, že na ni zavolá vymahače, že z ní ty peníze dostanou a požadoval ještě dalších 100 000 Kč. Peníze chtěl hned, ona to odmítla a obžalovaný ji začal urážet, nadávat a vyhrožovat, že jí podřízne kejhák, že je svině, že špatně skončí, že se nedožije maturity, že prostě ty peníze z ní vymlátí. Následně odešla do ložnice, kam přišel obžalovaný, bouchal do skříně a křičel na ni, že vše rozbije, pak odešel dolů. Ona slyšela, jak jí tam stále nadává, že je svině, že ji zabije, že špatně skončí a toto opakoval. Po nějaké době se vrátil do ložnice, šel si lehnout a vyháněl ji z postele s tím, že je to všechno jeho, že tam nemá co dělat. Později oba usnuli. Ona usnula později, protože měla strach z toho, jak obžalovaný vybuchl a nadával jí. Ráno vstávali okolo 6.00 hodin. Ona se chystala do ██████████, obžalovaný jí připomínal, aby nezapomněla přivést peníze. Ona přisvědčila, ale obžalovaný vyskočil z postele, chytil ji za triko, začal s ní cloumat a povalil ji na postel. Přitom jí říkal, že může být ráda, že byl večer opilý, jinak by ji zabil. Když to říkal, tak se na ní napřáhl rukou a říkal, že stejně špatně skončí. Na posteli ji ale neudeřil. Ona pak odešla do koupelny, kam za ní přišel obžalovaný.

V koupelně do ní strčil, ať odejde, že potřebuje na záchod. Ona neodešla, on vykonal potřebu a odešel. Ale za chvíli se vrátil, v ruce držel nůž, narazil ji na pračku, na bojler. Přitom rukou, ve které držel nůž, naznačoval bodání proti břichu a přitom říkal, že jí břicho rozpíchá. Ona se lekla, zakřičela jeho jméno a on přestal a odešel. Potvrdila, že když se ■■■■■ 2020 vrátila do domu, tak obžalovaný byl již odstěhovaný. Ona se do té doby schovávala u ■■■■■. Ke svým zdravotním problémům uvedla, že po celé události měla strach prostě, nedokázala vycházet z domu, byla u ■■■■■, nemohla spát a byla celkově vystresovaná. Lékařka jí předepsala léky na uklidnění, v ■■■■■ navštěvovala ■■■■■ centrum a po výsledku na policii se její stav zhoršil, a proto vyhledala pomoc psychiatra. U toho se léčí i v současné době. Svou práci vykonávala z domova, občas jela do ■■■■■, kde pracovala. K finanční situaci uvedla, že obžalovaný byl v insolvenční, a proto si nechal výplatu posílat na její bankovní účet, vedle toho dostával ještě částečný invalidní důchod. Potvrdila, že na její účet obžalovanému přišla výhra ve výši cca 100 000 Kč.

6. V průběhu hlavního líčení byla v procesním postavení svědkyně vyslechnuta ■■■■■ poškozené ■■■■■. Ta shodně se svou výpovědí z přípravného řízení uvedla, že o celé věci se dozvěděla pouze od poškozené, která jí vyprávěla, jak ji obžalovaný napadl, a že jí do očních kapek dal nějakou žiravinu. To jí ■■■■■ řekla poté, co se vrátila z ■■■■■. K ní přijela proto, že se bála obžalovaného. Svědkyně potvrdila, že poškozená stále bydlí u nich, v domě se jí stále vrací vzpomínky. Pokud tam přespí, tak pouze v přízemí. ■■■■■ jí řekla, že s obžalovaným se pohádali kvůli penězům, obžalovaný na ■■■■■ také žárlil. K následným problémům poškozené uvedla, že tato nemohla spát, brala léky na uklidnění, v noci se budila a pokud šla venčit psa, tak s ní někdo musel jít.

7. V průběhu hlavního líčení byly se souhlasem stran přečteny svědecké výpovědi ■■■■■ (č. l. 291-292), ■■■■■ (č. l. 302-304) a ■■■■■ (č. l. 308-312).

8. ■■■■■ uvedla, že poškozená se s obžalovaným hádala o peníze a obžalovaný byl žárlivý. K události z ■■■■■ a ■■■■■ 2020 nic podstatného neuvédla, potvrdila, že si ■■■■■ stěžovala, že jí obžalovaný nakapal do očí kapky a oči jí začaly pálit. Uvedla, že ■■■■■ se od toho incidentu s obžalovaným bojí chodit ven, je na tom psychicky špatně. O napadení ■■■■■ ví pouze z jejího vyprávění.

9. ■■■■■ poškozené ■■■■■ uvedl, že jim ■■■■■ poté, co se vrátila z ■■■■■ z ošetření očí, vyprávěla, že ji obžalovaný v ■■■■■ chytil pod krkem, v ruce držel nůž a naznačoval, že ji poréže. Ale nezranil ji. Dle ■■■■■ to udělal proto, že po něm chtěla, aby se odstěhoval. ■■■■■ mu již dříve také řekla, že zjistila, že obžalovaný ■■■■■ má dluhy okolo 4 000 000 Kč, a že se s ním chce rozejít. Potvrdil, že poškozená po incidentu bydlela u nich a až v poslední době (pozn. výslech konán 26. 8. 2020) do domu jezdí. ■■■■■ byla dle svědka z obžalovaného vystrašená, bála se sama chodit ven.

10. ■■■■■ poškozené ■■■■■, který uvedl, že v ■■■■■ nebo ■■■■■ za ním ■■■■■ přijela, bylo vidět, že je rozrušená a sdělila mu, že ji obžalovaný ■■■■■ v domě napadl a zároveň jí vyhrožoval nožem v tom smyslu, že jí rozřízne břicho.

11. V průběhu přípravného řízení byl obžalovaný ■■■■■ vyšetřen znalci z odvětví psychiatrie (■■■■■) a psychologie (■■■■■), kteří vypracovali znalecké posudky. V průběhu hlavního líčení byli oba znalci vyslechnuti k závěrům svých znaleckých posudků.

12. Doc. MUDr. Vladimír Pidrman, Ph.D. v případě obžalovaného ■■■■■ dospěl k závěru, že jmenovaný netrpí poruchou osobnosti, kognitivních funkcí a není závislý na alkoholu nebo jiných psychoaktivních látkách. U obžalovaného nezjistil duševní chorobu nebo poruchu trvalého charakteru, která by měla vliv na jeho jednání. V inkriminované době nebylo jednání obžalovaného ■■■■■ ovlivněno žádnými chorobnými faktory. Rozpoznávací a

ovládací schopnosti byly u obžalovaného zachovány. Znalec rovněž konstatoval, že obžalovaný se v inkriminované době nenacházel ve stavu patické opilosti. U hlavního líčení upřesnil, že v jednání obžalovaného hrál určitou roli i požitý alkohol, což vedlo u obžalovaného k určitému snížení tenze, k určitému uvolnění. Dle znalce však požitý alkohol nepůsobil jako akcelerátor agresivity.

13. Znalec z odvětví psychologie Doc. PhDr. Jan Lašek, CSc. dospěl k závěru, že mentální kapacita obžalovaného je v pásmu normy a je obžalovaným využívána jak racionálně, tak i emotivně. Obžalovaný je pasivnější, psychicky stabilní, je schopen zvládat stresové situace, jedná se o zralou osobnost bez anomálií. Z psychologického hlediska bylo jednání obžalovaného motivováno snahou získat zpět finanční prostředky, které mu poškozená údajně dlužila. Dle znalce se při fyzickém střetu s poškozenou mohlo jednat o nezvládnutou frustraci, která přinášela rozrušení. K reakci obžalovaného na zátěžové situace znalec uvedl, že obžalovaný má dosti vysokou odolnost, ale má též tendenci reagovat aktivně, neúnikově. Dle znalce obžalovaný netrpí bájeivou lhavostí, nemá zvýšený sklon záměrně a účelově zkreslovat informace ve svůj prospěch, případně cizí neprospěch. Možnost resocializace obžalovaného hodnotil kladně.

14. Poškozená [REDAKCE] byla v průběhu přípravného řízení vyšetřena znalci z odvětví psychiatrie (MUDr. Jaroslav Tržický) a psychologie [REDAKCE]. Oba jmenovaní znalci byli k závěrům svých znaleckých posudků vyslechnuti u hlavního líčení.

15. Ze znaleckého posudku MUDr. Jaroslava Tržického a jeho následné výpovědi bylo zjištěno, že u poškozené [REDAKCE] se v důsledku napadení obžalovaným projevila posttraumatická stresová porucha středně těžkého až těžkého stupně. Dle znalce uvedená porucha se rozvinula v přímé souvislosti s tímto napadením. Posttraumatická stresová porucha způsobila poškozené omezení v obvyklém způsobu života - bála se vycházet ven, odstěhovala se k [REDAKCE], projevíly se u ní poruchy spánku, trpí úzkostí, vyhýbá se místům možného střetu s obžalovaným, špatně se soustředí. Příznaky této poruchy mohou, dle znalce, trvat delší dobu - několik měsíců a mohou se po dobu několika let vracet. Tento závěr je potvrzován vystoupením poškozené v průběhu hlavního líčení. Uvedená porucha je považována za přechodnou duševní poruchu a dle intenzity příznaků je možno v případě poškozené [REDAKCE] hodnotit jako středně těžkou. Soud v souvislosti s tímto znaleckým posudkem musí konstatovat, že posudek byl vypracován 5. 6. 2021 a u hlavního líčení byly pozorovány negativní reakce poškozené na ožívování vzpomínek na prožité události a na osobu obžalovaného. U hlavního líčení byl znalec seznámen se zdravotními problémy poškozené [REDAKCE], které přetrvávaly i v současné době. Znalec k tomu uvedl, že to je tzv. vyhýbavé jednání, kdy se poškozená vyhýbá situacím a místům, kde došlo k traumatizující události. Dále upřesnil, že posttraumatická stresová porucha se obvykle rozvíjí nebo vzniká ne po jednorázovém aktu, ten by musel být velmi drastický, brutální. Z hlediska poškozené lze za takový útok zcela jednoznačně považovat vyhrožování nožem ze strany obžalovaného. Výhrůžky nožem, byť nedošlo přímo k fyzickému napadení, ale k vyhrožování, vzbuzovaly u poškozené fantazijní prožitky, co by se stalo, kdyby nožem opravdu pokročil o pár centimetrů dál, co by se stalo pak. Znovuprožívání tohoto aktu vedlo k přítomnosti trvalé úzkosti a „živila“ posttraumatickou stresovou poruchu. Dále uvedl, že na odeznívání příznaků má vliv i skutečnost, že poškozená vypovídala na Policii ČR, u znalců a u soudu. Toto vedlo k oživení vzpomínek a tím i ke zpomalení odeznívání příznaků posttraumatické stresové poruchy.

16. Znalec z odvětví psychologie [REDAKCE] ve znaleckém posudku a shodně i u hlavního líčení uvedl, že poškozená má určité předpoklady k ovlivnění své osoby druhými, ale ne ve prospěch negativního jednání. V projednávané věci nebylo zjištěno, že by byly negativně ovlivněny ve smyslu někoho poškodit, případně se někomu mstít. Její ovlivnění spočívalo v tom, aby šla celou věc oznámit policejním orgánům. Dle znalce je [REDAKCE] schopna správně vnímat prožívanou událost, tuto si zapamatovat a následně ji reprodukovat. Jmenovaná má jak velmi dobré intelektové předpoklady, tak i paměťové předpoklady. U poškozené nezjistil sklony

ke zkreslování výpovědí, konfabulaci, patologické lhavosti, zveličování, či naopak bagatelizaci prožívaných událostí. Poškozenou uváděné skutečnosti jsou dle znalce popisem skutečně prožitých událostí. Dle znalce ████████ nepatří mezi konfliktogenní osobnosti a není náchylná k vyvolávání konfliktů. Pokud se však dostala do konfliktní situace s obžalovaným, tak se ji snažila řešit klidným přístupem, vůči obžalovanému nereagovala ani slovní, ani fyzickou agresí. V případě stresové zátěže inklinuje ke zvýšenému emocionálnímu napatí, psychickému rozrušení - chvění prstů a rukou, pocity bušení srdce a následná nespavost. Ke vztahu poškozené k obžalovanému znalec uvedl, že zjištění, že jí obžalovaný lže a jeho agresivní výpady u ní prohloubily citový odpor k obžalovanému. V době podání posudku a i v době konání hlavního líčení znalec hodnotil vztah poškozené k obžalovanému jako indiferentní (lhostejný) a uvedl, že nezjistil, že by jmenovaná chtěla obžalovaného nějakým způsobem poškodit, či mu ublížit. Dále znalec uvedl, že obžalovaný svým jednáním u poškozené navozoval silnou psychotraumatizaci jednak vyhrožováním, jednak i fyzickým násilím. Toto traumatizující jednání vedlo u poškozené k vyvolání posttraumatických stresových potíží. Zde znalec v podstatě dospěl ke stejným závěrům jako znalec z odvětví psychiatrie. K dotazu přisedícího u hlavního líčení upřesnil, že poškozená ve své výpovědi nic nepřidává, nemá k tomu z psychologického hlediska ani žádný důvod. Poškozená pocítuje potřebu věc vyřešit, a proto se nepřetváří, nic neubírá, netraumatizuje a nic nezveličuje.

17. Kromě již výše uvedených důkazů měl soud k dispozici řadu listinných důkazů, které dle § 213 odst. 1, 2 tr. řádu předložil stranám k nahlédnutí a vyjádření. Jednalo se o následující důkazy:

svazek č. 1 - záznam o zahájení úkonů trestního řízení (č. l. 1), fotografie obžalovaného (č. l. 4), usnesení o zahájení trestního stíhání (č. l. 5-6), upozornění na změnu právní kvalifikace (č. l. 8), usnesení o zahájení trestního stíhání (č. l. 9-11), upozornění na změnu výrokové části (č. l. 12), usnesení o zahájení trestního stíhání (č. l. 13-14), usnesení OS Jičín, č. j. 30 Nc 1101/2020-18 (č. l. 28-29), protokol o provedení výkonu rozhodnutí (č. l. 30), sdělení OS Jičín (č. l. 31), protokol o jednání (č. l. 39-41), usnesení OS Jičín o prodloužení předběžného opatření (č. l. 42-44), záznam o vykázáni (č. l. 99), výpis z živnostenského rejstříku (č. l. 106-107), sdělení úřadu práce (č. l. 108-109), zpráva úřadu práce (č. l. 111-113), zpráva zaměstnavatele (č. l. 115), mzdový list zaměstnance (č. l. 116-118), zpráva zaměstnavatele (č. l. 122), zpráva o pověsti (č. l. 123), zpráva zaměstnavatele (č. l. 125), opis evidence přestupků (č. l. 126), opis Rejstříku trestů (č. l. 128),

svazek č. 2 - lékařská zpráva - poškozená ████████ (č. l. 213-214), oznámení poškozené (č. l. 215), fotografie nože (č. l. 216), zpráva ████████ centra (č. l. 222), záznam o podaném vysvětlení (č. l. 223-227), soupis a ocenění věcí obžalovaného (č. l. 230-232), lékařská zpráva (č. l. 233), fotodokumentace vyhrožování a vydírání (č. l. 240-243, 246, 247), záznam o incidentu se znaky domácího násilí (č. l. 262-263), vyjádření poškozené (č. l. 274), doklad o nákladech léčení (č. l. 286), protokol o ohledání místa činu (č. l. 316), plánec místa činu (č. l. 317), fotodokumentace místa činu (č. l. 318-324), zpráva ke zjištění majetkových poměrů (č. l. 328-336),

svazek č. 3 - omluva svědkyně ████████ (č. l. 359), listiny předložené obžalovaným při hlavním líčení dne 25. 1. 2021 (č. l. 357-358), usnesení Krajského soudu v Hradci Králové, č. j. ████████, ze dne 26. 11. 2020, předložené zmocněncem poškozeného u hlavního líčení (č. l. 367-371).

18. Z listinných důkazů soud považuje za nutné poukázat na fotodokumentaci z ohledání místa činu. Pokud obžalovaný namítal, že poškozenou odstrčil na koš na prádlo a nikoliv na pračku, jak tvrdí poškozená, tak z fotodokumentace je patrné, že oba předměty se nacházejí v těsné blízkosti a je pouze věcí názoru, zda osoba narazila do pračky či na koš na prádlo. Dle názoru soudu je zcela bezvýznamné, zda poškozená po útoku obžalovaného spadla na pračku či na koš na prádlo.

19. Dále nelze pominout usnesení Krajského soudu v Hradci Králové, č. j. [REDAKCE], ze dne 26. 11. 2020 (č. l. 367). Obžalovaný uváděl, že jeho dluhy, pro které je vedeno insolvenční řízení, byly vyřešeny a že dluží částku okolo 400 000 Kč. Z uvedeného usnesení se podává, že v případě obžalovaného [REDAKCE] bylo soudem povoleno oddlužení, ale jmenovaný nehradil stanovené zálohy na odměnu insolvenční správkyne. Uvedeným usnesením bylo rozhodnuto, že soud neschvaluje oddlužení obžalovaného [REDAKCE] a insolvenční řízení bylo zastaveno. Zde soud považuje za nutné poukázat, že obžalovaný v době, kdy bylo vedeno insolvenční řízení, resp. bylo povoleno jeho oddlužení, tak tajil své příjmy, které si účelově nechával zasílat na bankovní účet poškozené [REDAKCE].

20. Po provedeném hlavním líčení a vyhodnocení důkazů dospěl soud k následujícím závěrům. V případě skutku popsaného pod bodem 3. a 4. tohoto rozsudku soud přijal prohlášení viny obžalovaného, neboť prohlášení viny bylo v souladu se stavem zjištěným v průběhu přípravného řízení a nebylo zjištěno, že by v průběhu řízení došlo k závažnému porušení práv obžalovaného. Proto soud toto jednání obžalovaného kvalifikoval v souladu s přijatým prohlášením viny jako pokus zločinu těžké ublížení na zdraví podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku k § 145 odst. 1 tr. zákoníku (bod 3. rozsudku) a přečin maření výkonu úředního rozhodnutí podle § 337 odst. 2 trestního zákoníku (bod 4. rozsudku).

V případě jednání popsaného pod body 1. a 2. rozsudku dospěl soud k závěru, že obžalovaný se ke spáchání uvedených skutků v podstatě doznal, průběh obou konfliktů popsal víceméně shodně s obžalovanou. Popřel však, že by na poškozenou zavolal vymahače, byť připustil, že tímto poškozené vyhrožoval pro případ, že mu neuhradí požadovanou částku. V případě druhého útoku [REDAKCE] 2020) pak popřel, že by po poškozené požadoval, aby přivezla z [REDAKCE] peníze a popřel i vyhrožování nožem. Zde tedy stojí tvrzení proti tvrzení a soud musel bedlivě hodnotit výpovědi obou osob. V případě obžalovaného je soud přesvědčen, že jeho výpověď je účelová učiněná ve snaze zabránit použití přísnější právní kvalifikace jeho jednání. Obžalovaný se soudu jeví jako nevěrohodná osoba, která je schopna zkreslovat skutečnost ve svůj prospěch a jednat tak, aby to bylo výhodné pro něj. Tomu nasvědčuje např. skutečnost, že obžalovaný v rámci insolvenčního řízení, resp. oddlužení tajil své příjmy, jak ze zaměstnání, tak i z výher, když tyto finanční prostředky si nechával posílat na účet poškozené. Jediným smyslem takového jednání bylo zabránit tomu, aby byly použity na úhradu jeho dluhů. Obžalovaný namítal, že tvrzení poškozené je nepravdivé učiněné ve snaze dosáhnout toho, aby opustil dům poškozené. S touto obhajobou se nemůže soud ztotožnit. Je nutno poukázat na to, že poškozená inkriminované jednání oznámila Policii ČR až v době, kdy si obžalovaný již odstěhoval své věci a opustil dům poškozené. Poškozená tak neměla motiv křivě obvinít obžalovaného. Soud se při hodnocení výpovědi poškozené opíral i o závěry znaleckého posudku [REDAKCE], který zcela jednoznačně uvedl, že poškozená popisovala skutečně prožité události. Rovněž znalec poukázal na skutečnost, že nezjistil, že by výpověď poškozené byla ovlivněna její snahou nějak poškodit obžalovaného, případně se mu tímto způsobem mstít. Dále se soud zabýval otázkou, zda v důsledku jednání obžalovaného utrpěla poškozená [REDAKCE] újmu na zdraví a jaký charakter tato újma měla. Zde soud opět vycházel jednak z výpovědi poškozené, která již v průběhu přípravného řízení popsala své psychické problémy, její výpověď pak potvrdili její [REDAKCE] a [REDAKCE]. Znalec z odvětví psychiatrie ve svém znaleckém posudku jednoznačně uvedl, že u poškozené došlo k rozvoji posttraumatické stresové poruchy, a vzhledem k osobnostní charakteristice poškozené došlo k výraznějšímu ohrožení nebo vzbuzení strachu v poškozené o její život, o její zdraví. Dle znalce se jednalo minimálně o poruchu středně těžkého rázu, přičemž uvedená porucha vznikla v příčinné souvislosti s jednáním obžalovaného. Dále soud vzal za prokázané, že obžalovaný svým jednáním nutil poškozenou, aby mu uhradila jím požadovanou finanční částku, tedy nutil jí, aby něco konala a k posílení svého požadavku použil fyzické násilí, případně pohružku násilí a navíc použil i zbraň (nůž). A právě použití pohružky nožem dle znalce vedlo ke vzniku zdravotního postižení poškozené - k rozvoji příznaků posttraumatické stresové poruchy. Uvedenou poruchu pak soud kvalifikoval jako těžkou újmu na zdraví, když poškozená

byla omezena v obvyklém způsobu života po dobu několika měsíců a její psychické problémy přetrvávaly i v době konání hlavního líčení. Soud proto jednání obžalovaného [REDAKCE] popsané pod body 1. a 2. rozsudku kvalifikoval jako zločin vydírání podle § 175 odst. 1, odst. 2 písm. c), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku.

21. K osobě obžalovaného nebyly v místě bydliště zjištěny žádné negativní poznatky, nebyl projednáván pro přestupky. Dle popisu Rejstříku trestů nebyl soudně trestán.

22. Společenská škodlivost jednání spočívá v tom, že svým jednáním porušil zájem společnosti na ochraně svobodného rozhodování člověka, na ochraně lidského zdraví a dále také zájem na řádném výkonu rozhodnutí soudu. Společenská škodlivost jednání obžalovaného je zvyšována skutečností, že se dopustil více trestných činů. Na druhé straně soud přihlédl k tomu, že obžalovaný nebyl dosud soudně trestán, učinil prohlášení viny a v jednom případě se jednalo o pokus zločinu.

23. Při úvaze o druhu a výši trestu soud přihlédl k výše naznačenému stupni společenské škodlivosti jednání obžalovaného, hodnocení jeho osoby a možnosti nápravy. Dle § 175 odst. 3 tr. zákoníku byl obžalovaný ohrožen trestem odnětí svobody v trvání od 5 do 12 let. Soud při stanovení trestu přihlédl mimo jiné i k tomu, že ze strany obžalovaného se jednalo o mimořádné vybočení z řádného života a také k tomu, že učinil prohlášení viny, byť se týkalo jen části žalované trestné činnosti. Na druhou stranu nebylo možno pominout, že zdravotní problémy poškozené přetrvávají i po uplynutí cca jednoho roku od spáchání žalovaného jednání. Soud využil ustanovení § 58 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku a uložil obžalovanému dle § 175 odst. 3 tr. zákoníku úhrnný trest (§ 43 odst. 1 tr. zákoníku) v trvání 4 let. Pro výkon uloženého trestu byl obžalovaný zařazen do věznice s ostrahou.

24. K trestnímu řízení se s nárokem na náhradu škody připojila Vojenská zdravotní pojišťovna ČR, se sídlem Malé náměstí 11, Hradec Králové, s částkou 1 724 Kč. Jednalo se o náklady, které uvedená pojišťovna vynaložila na léčení poškozené [REDAKCE]. Poškozená pojišťovna se k trestnímu řízení připojila včas a výši svého nároku řádně doložila. Soud shledal požadavek Vojenské zdravotní pojišťovny ČR zcela oprávněným a uložil obžalovanému povinnost uhradit na náhradu škody Vojenské zdravotní pojišťovně ČR částku 1 724 Kč.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je řádným opravným prostředkem odvolání, které je možno podat do **osmi dnů** od doručení popisu rozsudku, a to u Krajského soudu Hradec Králové. O případném odvolání bude rozhodovat Vrchní soud Praha. Práva odvolání se nemůže domáhat ta osoba, která se tohoto práva výslovně vzdala. Včas podané odvolání má odkladný účinek.

Odvolání může podat

- a) státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku,
- b) obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká,
- c) zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci a
- d) poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná podat odvolání pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i zčásti, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného.

Proti rozsudku, kterým soud schválil dohodu o vině a trestu, lze podat odvolání pouze v případě, že takový rozsudek není v souladu s dohodou o vině a trestu, jejíž státní zástupce soudu navrhl.

Soudem přijaté prohlášení viny nelze odvolat. Skutečnosti uvedené v prohlášení viny nelze napadat opravným prostředkem.

Hradec Králové 26. ledna 2021

JUDr. Petr Mráka v. r.
předseda senátu